

Briselē, 2017. gada 9. jūnijā
(OR. en)

9882/17

Starpiestāžu lieta:
2016/0070 (COD)

SOC 456
EMPL 352
MI 472
COMPET 472
CODEC 966
JUSTCIV 136

ZIŅOJUMS

Sūtītājs:	prezidentvalsts
Saņēmējs:	Pastāvīgo pārstāvju komiteja / Padome
Iepr. dok. Nr.:	9434/17 SOC 407 EMPL 319 COMPET 436 MI 426 CODEC 854 JUSTCIV 120
K-jas dok. Nr.:	6987/16 SOC 144 EMPL 97 MI 142 COMPET 118 CODEC 279 - COM(2016) 128 final + ADD 1 - ADD 2
Temats:	Priekšlikums – EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes 1996. gada 16. decembra Direktīvu 96/71/EK par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā – progresu ziņojums

I. IEVADS

Komisija 2016. gada 8. martā pieņēma priekšlikumu, ar ko groza Direktīvu 96/71/EK¹ par darba ņēmēju norīkošanu. Ar priekšlikumu direktīva tiek mērķtiecīgi pārskatīta, lai nodrošinātu līdzvērtīgus apstākļus pakalpojumu sniedzējiem un vienlaikus aizsargātu norīkotos darba ņēmējus. Komisijas viedoklis ir, ka divdesmit gadus vecā direktīva vairs pienācīgi neatspoguļo kopš 1996. gada notikušo attīstību un pašreizējo situāciju darba tirgos, piemēram, ievērojami pieaugušo algas atšķirību starp dalībvalstīm.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 96/71/EK (1996. gada 16. decembris) par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā, OV L 18, 21.1.1997., 1.–6. lpp.

Sociālu jautājumu darba grupa (SJDG) diskusijas par priekšlikumu sāka Nīderlandes prezidentūras laikā; progress ziņojums par to ir izklāstīts dokumentā 9309/16 + ADD1. Pamatojoties uz šo izpēti darbu un balstoties uz pieciem galvenajiem priekšlikumā identificētajiem jautājumiem, prezidentvalsts Slovākija turpināja precizēt direktīvas svarīgākos jautājumus un jēdzienus un apspriest dažādus redakcijas variantus; Slovākijas progress ziņojums ir izklāstīts dokumentā 14368/16. Šā dokumenta II daļā ir sniegts kopsavilkums progresam, kas tika sasniegts piecās Maltas prezidentūras laikā notikušajās SJDG sanāksmēs.

Jau kopš diskusiju sākuma viena dalībvalstu grupa iebilda pret Komisijas priekšlikumu pārskatīt direktīvu, uzskatot, ka 2014. gada izpildes direktīvas īstenošanas posmā tas ir pāragrs. Cita dalībvalstu grupa atzinīgi novērtēja iniciatīvu kā labu pamatu, lai uzlabotu esošos novecojušos noteikumus par norīkošanu darbā. Trešā grupa uzskatīja, ka ir vajadzīga padziļināta analīze un diskusijas, lai varētu panākt konkrētu nostāju valstu līmenī.

Nemot vērā ierosināto juridisko pamatu, proti, Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 53. panta 1. punktu un 62. pantu, Padome rīkojas kopā ar Eiropas Parlamentu saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru.

Eiropas Parlaments vēl nav sniedzis savu nostāju pirmajā lasījumā.

Komisija bija lūgusi par priekšlikumu sniegt fakultatīvu atzinumu, un Ekonomikas un sociālo lietu komiteja ar savu atzinumu nāca klajā 2016. gada 14. decembra plenārsesijā.

Reģionu komiteja 2016. gada 7. decembra plenārsesijā nāca klajā ar pašiniciatīvas atzinumu.

II. PADOMES DARBS MALTAS PREZIDENTŪRAS LAIKĀ

Pēc sākotnējām diskusijām, kuru laikā vēl vairāk tika precizēti šīs direktīvas galvenie jautājumi un jēdzieni, prezidentvalsts Malta ierobežoja risinājumu izklāstu attiecībā uz katru no tiem un uzsāka sarunas par vienotu teksta redakciju, ar ko groza Komisijas priekšlikumu vairākos jautājumos. Secīgu darba grupas sanāksmju laikā laikā tika analizēti vairāki kompromisa teksti par visu prezidentvalsts priekšlikumu.

Diskusijas orientējās uz četriem galvenajiem tematiem, kuri jau bija aktualizēti iepriekšējo prezidentūru laikā, kā arī uz transportu un iespēju direktīvas piemērošanu atlikt.

1) Atalgojums [3 panta 1. punkts]

Saistībā ar uzņēmēju dalībvalstu galvenajiem pamatnoteikumiem ("*hard core provisions*"), ko piemēro norīkotiem darba ņēmējiem, Komisijas priekšlikumā jēdziens "minimālās algas likmes" 3. panta 1. punkta c) apakšpunktā tiek aizstāts ar jēdzienu "atalgojums", tādējādi valstu tiesībās vai vispārēji piemērojamos kolektīvajos līgumos paredzētos atalgojuma noteikumus un tiesību aktus padarot piemērojamus arī norīkotiem darba ņēmējiem.

Prezidentvalsts ierosina saglabāt Komisijas priekšlikumu, bet to papildināt, lai atgādinātu, ka atalgojumu nosaka saskaņā ar valsts tiesību aktiem un praksi. Līdztekus šai izmaiņai prezidentvalsts arī ierosina jaunus apsvērumus, kuros precizēta saikne starp atalgojumu un pašreizējo minimālās algas likmju jēdzienu (12.a apsvērums), kā arī par atalgojuma aprēķinu šīs direktīvas nozīmē (12.b apsvērums), un ierosina vienkāršot apsvērumu, kurš atsaucas uz dalībvalstu kompetenci, tām paredzot noteikumus par atalgojumu (12. apsvērums).

Viena delegāciju grupa atbalsta prezidentvalsts priekšlikumu saglabāt atalgojuma jēdzienu. Cita delegāciju grupa vēl nevar to akceptēt, uzskatot, ka ir vajadzīga lielāka skaidrība par šo jēdzienu un ka būtu detalizētāk jāizskata iespējamās alternatīvas, piemēram, minimālās algas likmes piemērošana pirmo norīkojuma mēnešu laikā (kuru precīzais ilgums ir jānosaka). Dažas delegācijas uzskata, ka joprojām ir vajadzīga dziļāka jēdziena izpratne, un dažas norāda uz to, ka ir nepieciešams papildu formulējums attiecībā uz atalgojuma aprēķinu.

Papildus galvenajiem pamatnoteikumiem 3. panta 1. punktā prezidentvalsts ierosina iekļaut darba ņēmēju kopīgas izmitināšanas nosacījumus [3. panta 1. punkta ga) apakšpunkts un 7.a apsvērums], lai nodrošinātu, ka tie paši nosacījumi attiecas gan uz norīkotajiem darba ņēmējiem, gan uz vietējiem darba ņēmējiem. Grupa delegāciju uzskata, ka šis jēdziens vēl joprojām ir neprecīzs, tai ir vajadzīgi papildu precizējumi un ka to būtu grūti izkontrolēt. Prezidentvalsts arī ierosina iekļaut komandējuma naudas likmes, lai segtu izmaksas, kas radušās ceļa, dzīvokļa un uzturēšanās izdevumu dēļ darba ņēmējiem, kuri atrodas ārpus dzīvesvietas profesionālu iemeslu dēļ, kad darba ņēmējam ir jāceļo uz pastāvīgo darba vietu un no tās dalībvalstī, kuras teritorijā viņš ir norīkots, vai arī kad darba devējs viņu uz laiku no viņa darba vietas nosūta uz citu darba vietu dalībvalstī, kuras teritorijā viņš ir norīkots [3. panta 1. punkta gb) apakšpunkts un 7.b apsvērums]. Šo priekšlikumu atbalsta dažas delegācijas, un cita delegāciju grupa ir pret to.

2) Ilgtermiņa norīkošana darbā

Komisijas priekšlikumā – jaunā 2.a pantā – ir ietverts noteikums, kas paredz, ka tad, ja paredzamais vai faktiskais norīkojuma ilgums pārsniedz 24 mēnešus, uzņēmēju dalībvalsti uzskata par valsti, kurā darba ņēmējs pastāvīgi veic darbu. Komisijas iecere nav grozīt regulu "Roma I", bet radīt juridisko noteiktību attiecībā uz to, kā regula tiek piemērota konkrētajā norīkošanas situācijā.

Prezidentvalsts Malta, izanalizējusi tehniskos risinājumus un atbalstu dažādajiem risinājumiem, kurus izvirzījusi iepriekšējā prezidentvalsts, ierosina pārņemt Somijas priekšlikuma grozīto versiju: pēc 24 mēnešiem norīkotam darba ņēmējam ir piešķirami visi piemērojamie darba noteikumi, kas paredzēti tās dalībvalsts tiesību aktos, kuras teritorijā viņš ir norīkots, paredzot skaidru izņēmumu attiecībā uz procedūrām, formalitātēm un nosacījumiem, ar kādiem noslēdz un izbeidz darba līgumu.

Viena delegāciju grupa atbalsta šo prezidentvalsts tekstu. Cita delegāciju grupa uzskata, ka saraksts ar papildu nodarbinātības noteikumiem, kuri tiktu piemēroti pēc 24 mēnešiem, būtu pārredzamāks un juridiski precīzāks (pozitīvs saraksts) nekā prezidentvalsts ierosinātais izņēmumu saraksts (negatīvs saraksts). Dažas delegācijas uzskata, ka gadījumā, ja būtu saraksts ar izņēmumiem, tad būtu jāievieš izņēmums attiecībā uz darba pensiju papildu sistēmām.

Intensīvas diskusijas ir notikušas arī par vairākiem citiem tematiem, kas attiecas uz ilgtermiņa norīkošanu darbā. Prezidentvalsts ir centusies precizēt norīkojuma paredzamā ilguma jēdzienu, ieviešot elementus attiecībā uz to, kā šis paredzamais ilgums tiktu noteikts. Tomēr, tā kā vairākas delegācijas uzstāja, ka jēdziens nekļuva skaidrāks un ka to ir grūti piemērot praksē, prezidentvalsts ierosina to svītrot.

Prezidentvalsts arī ierosina svītrot prombūtnes laikposmu jēdzienu, ciktāl tas attiecas uz norīkojuma faktisko ilgumu, jo pret to arī iebilda vairākas delegācijas līdzīgu iemeslu dēļ. Attiecībā uz tā paša uzdevuma tajā pašā vietā jēdzienu prezidentvalsts centās to precizēt ar noteikumu, kas konkretizē, kā tas tiks noteikts, un ar citu noteikumu attiecībā uz tā saistību ar norīkojuma ilgumu.

Attiecībā uz norīkojuma kumulatīvo ilgumu aizvietošanas gadījumā Komisija ierosināja pastāvīgās darba vietas noteikumu piemērot vienīgi darba ņēmējiem, kuri norīkoti uz vismaz sešu mēnešu faktisko ilgumu. Ņemot vērā dažu delegāciju paustās piezīmes un mainīto pieeju salīdzinājumā ar Komisijas priekšlikumu, prezidentvalsts ierosina šo izņēmumu svītrot.

Prezidentvalsts arī iesaka, lai papildus Komisijas ierosinātajam pienākumam atalgojuma pamatelementus publicēt valsts vienotajā oficiālajā tīmekļa vietnē, kas minēta Direktīvas 2014/67/ES 5. pantā, tiktu noteikts arī pienākums attiecībā uz ilgtermiņa norīkošanu publicēt visus noteikumus, kas minēti 3. panta 1. punkta -a) apakšpunktā.

3) Koplīgumi

[3. panta 1. punkta pirmās daļas otrā ievilkuma svītrotšana un 3. panta 1. punkta 10. apakšpunkta otrā ievilkuma svītrotšana]

Komisija ierosināja valsts tiesību aktus un vispārēji piemērojamus koplīgumus padarīt piemērojamus norīkotajiem darba ņēmējiem visās ekonomikas nozarēs. Saskaņā ar spēkā esošo Direktīvu 96/71/EK šī prasība ir obligāta tikai būvniecības nozarē, pārējām nozarēm tā ir fakultatīva.

Prezidentvalsts uzskata, ka tas nav strīdīgs jautājums, un ierosina saglabāt Komisijas priekšlikumu, tomēr atzīmē, ka dažas delegācijas priekšroku dotu tam, lai noteikums netiktu attiecināts uz visām nozarēm, bet tikai uz tām, kurās norīkošana ir būtiska un regulāra.

4) Apakšuzņēmuma līgumu slēgšana [jauns 3. panta 1.a punkts]

Ar Komisijas priekšlikumu tiek ieviests jauns noteikums par apakšuzņēmuma līgumu slēgšanu. Šajā noteikumā ir paredzēts, ka tās dalībvalstis, kuras uzņēmumiem nosaka pienākumu apakšuzņēmuma līgumus slēgt tikai ar tādiem uzņēmumiem, kuri darba ņēmējiem nodrošina zināmus atalgojuma nosacījumus (tostarp attiecībā uz tiem, kas izriet no koplīgumiem, kuri nav vispārēji piemērojami), var arī paredzēt, ka šo pienākumu piemēro arī uzņēmumiem, kas darba ņēmējus norīko darbā to teritorijā.

Prezidentvalsts ierosina šo noteikumu svītrot, un tas nozīmētu, ka apakšuzņēmuma līgumu slēgšanas gadījumā tiktu piemēroti vispārējie noteikumi. Liela grupa delegāciju atbalsta prezidentvalsts priekšlikumu, uzskatot, ka tas ir juridiski pareizāks risinājums un ka, ja šis noteikums tiktu iekļauts, tas negatīvi ietekmētu uzņēmumus, īpaši MVU. Cita grupa delegāciju atbalsta to, ka dalībvalstīm tiek saglabāta iespēja nodrošināt, lai ārvalstu uzņēmumiem apakšuzņēmumu ķēdēs būtu saistoši visi atalgojuma noteikumi, tostarp tie, kuri ir paredzēti uzņēmuma līmeņa koplīgumos.

5) Pagaidu darba aģentūru darba ņēmēji [jauns 3. panta 1.b punkts un 9. punkta dzēšana]

Ar Komisijas priekšlikumu attiecībā uz norīkotiem darba ņēmējiem Direktīvas 2008/104/EK ² (Pagaidu darba aģentūru direktīva – PDAD) 5. panta noteikumi tiek padarīti obligāti, piemērojot vienlīdzīgas attieksmes principu pagaidu darba aģentūru darba ņēmējiem un salīdzināmiem darba ņēmējiem lietotāju uzņēmumos.

Prezidentvalsts ierosina saglabāt Komisijas priekšlikumu, bet paplašināt jauno 3. panta 1.b punktu, iekļaujot tajā otro daļu saistībā ar to, ka ir jānodrošina, lai lietotāju uzņēmumi darba aģentūrām sniegtu informāciju par saviem noteikumiem attiecībā uz darba nosacījumiem tādā mērā, kādā tie ar Direktīvas 2008/104/EK 5. pantu kļūst obligāti piemērojami norīkotajiem darba ņēmējiem. Tas notiktu apvienojumā ar grozītu Direktīvas 96/71 3. panta 9. punktu, kuru Komisija ierosināja svītrot, tā lai vienlīdzīgas attieksmes principu varētu piemērot aģentūras darba ņēmējiem fakultatīvi – arī attiecībā uz citiem noteikumiem, nevis tiem, uz kuriem attiecas Direktīvas 2008/104/EK 5. pants.

Prezidentvalsts uzskata, ka par šo tekstu ir panākta plaša vienošanās, lai gan atzīmē, ka pāris delegāciju priekšroku dotu pilnībā obligātai tikpat vienlīdzīgai attieksmei pret aģentūras darba ņēmējiem kā pret vietējiem darba ņēmējiem.

² Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/104/EK (2008. gada 19. novembris) par pagaidu darba aģentūrām, OV L 327, 5.12.2008., 9.–14. lpp.

6) Pārvadājumi [10. apsvērums]

Komisija nav ierosinājusi nekādas izmaiņas 1996. gada direktīvas darbības jomā, un tās priekšlikumā ir iekļauts apsvērums, kurā ir uzsvērts, ka problēmas, kas rodas ar Darba ņēmēju norīkošanas direktīvas īstenošanu starptautiskajā autopārvadājumu nozarē, vislabāk ir risināt ar konkrētai nozarei paredzētiem tiesību aktiem. Komisija šajā ziņā nesen ir nākusi klajā ar priekšlikumiem ³.

Viena delegāciju grupa uzskata, ka, ņemot vērā nozares specifiku un šo darba ņēmēju augsto mobilitāti, starptautiskie autopārvadājumi būtu nepārprotami jāizslēdz no Norīkošanas direktīvas darbības jomas un jāreglamentē ar konkrētai nozarei paredzētiem tiesību aktiem. Cita delegāciju grupa uzskata, ka šai nozarei būtu jāpaliek šīs direktīvas darbības jomā, un ar iespējamiem konkrētai nozarei paredzētiem tiesību aktiem būtu tikai jāprecizē un/vai jāuzlabo īstenošana.

Prezidentvalsts uzskata, ka šis jautājums ir jāizskata sīkāk, īpaši ņemot vērā nesenos Komisijas priekšlikumus autotransporta jomā.

7) Transponēšana, piemērošana un pārskatīšana [2. pants]

Prezidentvalsts ierosina grozīt ierosināto noteikumu par transponēšanu un piemērošanu. Tā ierosina – dalībvalstu transponēšanas pasākumus pieņemt un publicēt trīs gados no direktīvas stāšanās spēkā, un tie tiek piemēroti, kad ir pagājuši trīs gadi pēc to stāšanās spēkā. Komisija attiecīgi pārskatītu direktīvas piemērošanu un īstenošanu, pirms ir pagājuši astoņi gadi pēc tās stāšanās spēkā.

³ Komisijas 31.5.2017. iesniegtais autotransporta tiesību aktu kopums ("*Eiropa kustībā*"), tostarp priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai, ar ko groza Direktīvu 2006/22/EK attiecībā uz kontroles prasībām un paredz konkrētus noteikumus attiecībā uz Direktīvu 96/71/EK un Direktīvu 2014/67/ES saistībā ar autovadītāju norīkošanu autotransporta nozarē.

Dažas delegācijas pauda, ka sliecas par labu šiem grozījumiem. Citas delegācijas uzskata, ka svarīgi ir to vērtēt, ņemot vērā vispārējo, galīgo vienošanos. Pēc dažu delegāciju viedokļa, nav nepieciešams, lai transponēšanas pasākumi visā Savienībā tiktu piemēroti vienā un tajā pašā dienā.

Par precīzu grafiku vēl norit diskusijas, kurās dažas delegācijas lūdz vairāk laika transponēšanai un visu pasākumu piemērošanai, lai ievērotu direktīvu, savukārt citas priekšroku dotu īsākam laikposmam.

III. ATRUNAS

Prezidentvalsts kompromisa priekšlikums pēdējā redakcijā ir iekļauts šā ziņojuma pielikumā. Izmaiņas salīdzinājumā ar Komisijas priekšlikumu (dok. 6987/16) ir norādītas **treknrakstā**, svītrojumi ir norādīti ar [...].

Uzskatāms, ka šajā posmā visām delegācijām par prezidentvalsts pēdējo kompromisa priekšlikumu ir vispārējas izpētes atrunas.

DK, HU, NL, MT, RO un UK uztur spēkā parlamentāras izpētes atrunas.

PL, HU un SE uztur spēkā valodas atrunas.

Prezidentvalsts saprot, ka pat tās teksta daļas, par kurām ir konstatētā plaša vienošanās, ir atkarīgas no vispārējās vienošanās, kas attiecas uz visu priekšlikumu.

IV. NOBEIGUMS

Prezidentvalsts Malta ir ieguldījusi ievērojamas pūles, cenšoties panākt vispārēju kompromisu, tostarp rast risinājumus visos galvenajos sarunu punktos. Pēc tās domām: lai arī delegācijām joprojām ir atšķirīgi uzskati dažos izšķirošos jautājumos, nostājas ir satuvinājušās un vienošanās ir panākama.

Vēl ir paredzēts turpmāks tehniskais darbs un politikas diskusijas par dažiem jautājumiem, kas sagādā bažas dažādām delegāciju grupām, piemēram, atalgojums vai galveno pamatnoteikumu saraksta paplašināšana.

Prezidentvalsts uzskata, ka tās darba rezultāts veido labu pamatu turpmākām diskusijām un iezīmē būtisku soli uz priekšu, lai par priekšlikumu panāktu vispārēju pieeju Padomē.

[...]

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA
(datums),

**ar ko groza Direktīvu 96/71/EK [...] par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu
sniegšanas jomā**

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 53. panta 1. punktu un 62. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁴,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

⁴ OV C 75, 10.3.2017., 81. lpp.

tā kā:

- (1) Darba ņēmēju pārvietošanās brīvība, brīvība veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvība ir iekšējā tirgus pamatprincipi, kas [...] noteikti Līgumā par Eiropas Savienības darbību (LESD). Savienība padziļina minēto principu īstenošanu, **kuras mērķis ir garantēt vienlīdzīgus noteikumus uzņēmumiem un darba ņēmēju tiesību ievērošanu.**
- (2) Pakalpojumu sniegšanas brīvība ir arī uzņēmumu tiesības sniegt pakalpojumus citā dalībvalstī, uz kuru uzņēmumi uz laiku var norīkot savus darba ņēmējus, lai tur sniegtu [...] pakalpojumus.
- (3) Saskaņā ar **Līguma par Eiropas Savienību** 3. pantu Savienībai **ir jāveicina sociālais taisnīgums un aizsardzība. Saskaņā ar** LESD 9. pantu [...] Savienībai, **nosakot un īstenojot politiku un darbības, ir jāņem vērā prasības, kas saistītas ar augsta nodarbinātības līmeņa veicināšanu, atbilstīga sociālās aizsardzības līmeņa nodrošināšanu un sociālās atstumtības apkarošanu.**
- (4) Teju divdesmit gadus pēc **Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 96/71/EK** ⁵ pieņemšanas **ir kļuvis** nepieciešams izvērtēt, vai tā vēl aizvien nodrošina pareizo līdzsvaru starp vajadzību veicināt pakalpojumu sniegšanas brīvību un vajadzību aizsargāt norīkoto darba ņēmēju tiesības.
- (5) Kopš dibināšanas līgumiem **Savienības** tiesībās **ir** nostiprināts princips, kas paredz vienlīdzīgas iespējas, un ir aizliegta jebkāda diskriminācija valstspiederības dēļ. Vienādas darba samaksas princips ir īstenots ar sekundārajiem tiesību aktiem, un minētais princips attiecas ne tikai uz vīriešiem un sievietēm, bet arī uz darba ņēmējiem ar līgumu uz **noteiktu** laiku un salīdzināmiem pastāvīgajiem darba ņēmējiem, uz nepilna laika un pilna laika darba ņēmējiem **un** uz pagaidu darba aģentūras darba ņēmējiem un salīdzināmiem lietotājuuzņēmuma darba ņēmējiem.

⁵ **Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 96/71/EK (1996. gada 16. decembris) par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā (OV L 18, 21.1.1997., 1. lpp.).**

(6) [...]

(7) [...]

(7.a) **Norīkoto darba ņēmēju aizsardzība ir efektīvāka, ja aizsargājošie pamatnoteikumi tiek paplašināti, lai tie aptvertu tos darba ņēmēju kopīgas izmitināšanas nosacījumus, kuri ir spēkā uzņēmējvalstī, jo šādiem darba ņēmējiem [...] ierobežotu laiku ir jāveic darbs citas dalībvalsts teritorijā, nevis tajā dalībvalstī, kurā viņi parasti strādā. Šādu nosacījumu pārbaude būtu jāveic kompetentajām valstu iestādēm saskaņā ar valstu tiesību aktiem un/vai praksi.**

(7.b) **Norīkotajiem darba ņēmējiem, kurus uz laiku no viņu pastāvīgās darba vietas tās dalībvalsts teritorijā, uz kuru viņi ir norīkoti, nosūta uz citu darba vietu, būtu jāsaņem vismaz tādas pašas komandējuma naudas likmes, lai segtu ceļa, dzīvokļa un uzturēšanās izdevumus darba ņēmējiem, kuri atrodas ārpus dzīvesvietas profesionālu iemeslu dēļ, kādas piemēro vietējiem darba ņēmējiem šajā dalībvalstī.**

(8) **Norīkošana darbā ir īslaicīga pēc būtības, un norīkotais darba ņēmējs pēc tam, kad ir pabeidzis darbu, kuram viņš [...] ticis norīkots, parasti atgriežas izcelsmes valstī. Tomēr, ņemot vērā dažu norīkojumu ilgumu un *atzīstot* saikni starp uzņēmējvalsts darba tirgu un uz tik ilgu laiku norīkotiem darba ņēmējiem, ir nepieciešams nodrošināt, ka gadījumos, kad norīkojums pārsniedz 24 mēnešus, uzņēmējvalstīm būtu jānodrošina, lai uzņēmumi, kas to teritorijā norīko darba ņēmējus, nodrošinātu papildu noteikumu kopumu, kas obligāti jāpiemēro visiem darba ņēmējiem tajā dalībvalstī, kurā darbs tiek veikts.**

- (9) **Nodrošināt lielāku darba ņēmēju aizsardzību ir nepieciešams, lai garantētu brīvību sniegt pakalpojumus taisnīgi gan īstermiņā, gan ilgtermiņā, jo īpaši novēršot Līgumos paredzēto tiesību pārkāpšanu. Tomēr noteikumi, ar kuriem nodrošina šādu darba ņēmēju aizsardzību, nevar skart tādu uzņēmumu, kas norīko darba ņēmējus uz citas dalībvalsts teritoriju, tiesības atsaukties uz brīvību sniegt pakalpojumus, arī tajos gadījumos, kad norīkojums darbā pārsniedz 24 mēnešus. Tādēļ jebkuriem noteikumiem, ko piemēro darba ņēmējiem saistībā ar norīkojumu, kas pārsniedz 24 mēnešus, ir jāatbilst minētajai brīvībai. No pastāvīgās judikatūras izriet, ka pakalpojumu sniegšanas brīvības ierobežojumi ir [...] pieļaujami **tikai** tad, ja tie ir pamatoti ar būtiskām vispārējām interesēm un **ja tie ir samērīgi un vajadzīgi.****
- (9.a) **Papildu noteikumu kopumam, kas jānodrošina tam uzņēmumam, kurš norīko darba ņēmējus uz citu dalībvalsti, būtu jāaptver arī tie darba ņēmēji, kuri tiek norīkoti, lai aizvietotu citus norīkotos darba ņēmējus, lai nodrošinātu, ka šādas aizvietošanas netiek izmantotas, lai izvairītos no citkārt piemērojamiem noteikumiem. [...]**
- (9.b) **[...]**
- (9.c) **Šai direktīvai, tāpat kā Direktīvai 96/71/EK, nebūtu jāskar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 883/2004 ⁶ un Regulas (EK) Nr. 987/2009 piemērošana ⁷.**

⁶ **Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 883/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu (OV L 166, 30.4.2004., 1. lpp.).**

⁷ **Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 987/2009 (2009. gada 16. septembris), ar ko nosaka īstenošanas kārtību Regulai (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu (OV L 284, 30.10.2009., 1. lpp.).**

- (10) **Nemot vērā** starptautisko autopārvadājumu izteikti mobilo darba raksturu, **Direktīvas 96/71/EK** īstenošana raisa īpašus juridiskus jautājumus un grūtības, jo īpaši gadījumos, kad nav pietiekamas saiknes ar attiecīgo dalībvalsti. Vispiemērotākā pieeja būtu **minētos** jautājumus risināt ar nozaru tiesību aktu starpniecību kopā ar citām **Savienības** iniciatīvām, kuru mērķis ir uzlabot autopārvadājumu iekšējā tirgus darbību.
- (11) Konkurētspējīgā iekšējā tirgū pakalpojumu sniedzēji konkurē, ne tikai ņemot vērā darbaspēka izmaksas, bet arī **pamatojoties uz** tādiem faktoriem kā ražība un efektivitāte vai ražojumu un pakalpojumu kvalitāte un inovācija.
- (11.a) Šai direktīvai nekādi nevajadzētu ietekmēt dalībvalstīs un Savienības līmenī atzīto pamattiesību īstenošanu, tostarp tiesības vai brīvību streikot vai veikt citu rīcību, kas saskaņā ar valsts tiesību aktiem un praksi paredzēta konkrētajās dalībvalstu darba attiecību sistēmās. Šai direktīvai arī nevajadzētu ietekmēt tiesības apspriest, noslēgt un izpildīt kolektīvos līgumus, kā arī kolektīvi rīkoties saskaņā ar valsts tiesību aktiem un/vai praksi.
- (12) Paredzēt noteikumus par atalgojumu saskaņā ar saviem tiesību aktiem un/**vai** praksi ir dalībvalstu kompetence. [...]
- (12.a) Jēdzienā "atalgojums" būtu jāiekļauj visi minimālo algu likmju elementi, kurus noteikusi Eiropas Savienības Tiesa, taču ne tikai šie elementi.

- (12.b) **Atalgojums, kas norīkotajiem darba ņēmējiem ir jāizmaksā norīkojuma laikā, būtu jānosaka saskaņā ar valsts tiesību aktiem un/vai praksi un atbilstoši šai direktīvai. Salīdzinot norīkotajam darba ņēmējam izmaksāto atalgojumu ar atalgojumu saskaņā ar minētajiem tiesību aktiem un/vai praksi, būtu jāņem vērā atalgojuma bruto apjoms. Kā noteikts Direktīvas 96/71/EK 3. panta 7. punktā, komandējuma naudu, kas saistīta ar attiecīgo norīkojumu, uzskata par [...] atalgojuma daļu. Tāpēc šādas komandējuma naudas jāņem vērā salīdzinājumam, izņemot, ja tās attiecas uz faktisko izdevumu atlīdzināšanu saistībā ar norīkojumu darbā kā ceļa, dzīvokļa un uzturēšanās izdevumi.**
- (13) **Atalgojuma un citu darba noteikumu elementiem, ko paredz valsts tiesību akti vai vispārpiemērojami darba kolektīvie līgumi, vajadzētu būt skaidriem un pārredzamiem visiem pakalpojumu sniedzējiem un norīkotajiem darba ņēmējiem. Tāpēc papildus Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/67/ES ⁸ 5. panta prasībām ir pamatoti noteikt dalībvalstīm pienākumu publicēt atalgojuma pamatelementus un papildu noteikumu kopumu, kas piemērojami ilgtermiņa norīkojumam [...], vienotajā oficiālajā tīmekļa vietnē, kā paredzēts minētajā pantā.**
- (14) [...]

⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/67/ES (2014. gada 15. maijs) par to, kā izpildīt Direktīvu 96/71/EK par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1024/2012 par administratīvo sadarbību, izmantojot Iekšējā tirgus informācijas sistēmu ("IMI regula") (OV L 159., 28.5.2014., 11. lpp.).

- (15) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2008/104/EK ⁹ par pagaidu darba aģentūrām ir pausts princips, ka darba un nodarbinātības pamata nosacījumiem, ko piemēro pagaidu darba aģentūru darba ņēmējiem, vajadzētu būt vismaz tādiem, kādus piemērotu šādiem darba ņēmējiem, ja lietotājuzņēmums pats tos būtu pieņēmis darbā veikt šo pašu darbu. **Minētais princips būtu jāattiecina arī uz pagaidu darba aģentūru darba ņēmējiem, kuri norīkoti darbā citā dalībvalstī. Ja tiek piemērots minētais princips, lietotājuzņēmumam būtu jāinformē pagaidu darba aģentūra par darba nosacījumiem un atalgojumu, ko tas piemēro saviem darba ņēmējiem. Dalībvalstis ar zināmiem nosacījumiem var paredzēt izņēmumus vienlīdzīgas attieksmes / vienlīdzīgas samaksas principam, ievērojot Pagaidu darba aģentūru direktīvas 5. panta 2. un 3. punktu. Ja tiek piemērots šāds izņēmums, pagaidu darba aģentūrai nav vajadzīga informācija par lietotājuzņēmuma darba nosacījumiem, un tāpēc nebūtu jāpiemēro informācijas prasība.**
- (16) Saskaņā ar dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem ¹⁰ dalībvalstis ir apņēmušās pamatotos gadījumos paziņojumam par saviem transponēšanas pasākumiem pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros izskaidrota saikne starp direktīvas elementiem un attiecīgajām daļām valsts transponēšanas instrumentos. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs šādu dokumentu nosūtīšanu uzskata par pamatotu,

⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/104/EK (2008. gada 19. novembris) par pagaidu darba aģentūrām (OV L 327, 5.12.2008., 9. lpp.).

¹⁰ OV C 369, 17.12.2011., 14. lpp.

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Grozījumi Direktīvā 96/71/EK

[...] Direktīvu 96/71/EK groza šādi:

1) [...]

2) direktīvas 3. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

1) Dalībvalstis nodrošina, **neatkarīgi no tiesību akta, ko piemēro** darba attiecībām, **ka** 1. panta 1. punktā minētie uzņēmumi nodrošina darba ņēmējiem, **kas ir** norīkoti to teritorijā, darba noteikumus, kas attiecas uz šādiem jautājumiem, kurus tajā dalībvalstī, kurā darbu veic, nosaka:

- ar normatīviem vai administratīviem noteikumiem un/ vai
- ar kolektīviem līgumiem vai šķīrējtiesas nolēmumiem, kas ir pasludināti par vispārēji piemērojamiem 8. punkta nozīmē:
 - a) maksimālais darba un minimālais atpūtas laiks;
 - b) minimālais apmaksātais ikgadējais atvaļinājums;
 - c) atalgojums, tai skaitā likmes par virsstundām; šo apakšpunktu nepiemēro darba pensiju papildu sistēmām;

- d) darba ņēmēju izīrēšanas nosacījumi, jo īpaši darba ņēmēju piegāde, ko veic pagaidu darbavietas;
- e) veselības aizsardzība, drošība un higiēna darbā;
- f) aizsardzības pasākumi attiecībā uz grūtnieču vai sieviešu pēcdzemdību periodā, bērnu un jauniešu darba noteikumiem;
- g) vienlīdzīga attieksme pret vīriešiem un sievietēm un citi diskrimināciju izslēdzoši noteikumi;
- ga) darba ņēmēju kopīgas izmitināšanas noteikumi;**
- gb) komandējuma naudas likmes, lai segtu ceļa, dzīvokļa un uzturēšanās izdevumus darba ņēmējiem, kuri atrodas ārpus dzīvesvietas profesionālu iemeslu dēļ; šo punktu piemēro tikai ceļa, dzīvokļa un uzturēšanās izdevumiem, kas radušies norīkotam darba ņēmējam, kad viņam ir jāceļo uz pastāvīgo darba vietu un no tās dalībvalstī, kuras teritorijā viņš ir norīkots, vai arī kad darba devējs viņu uz laiku no viņa darba vietas nosūta uz citu darba vietu.**

Šajā direktīvā atalgojuma jēdzienu nosaka tās dalībvalsts, kuras teritorijā darba ņēmējs ir norīkots, valsts tiesību akti un/vai prakse, un tas ir visi obligātie atalgojuma elementi saskaņā ar valsts normatīvajiem vai administratīvajiem aktiem, kolektīvajiem līgumiem vai šķīrējtiesas nolēmumiem, kas ir pasludināti par vispārēji piemērojamiem, un/vai gadījumā, ja nav sistēmas kolektīvu līgumu vai šķīrējtiesas nolēmumu pasludināšanai par vispārēji piemērojamiem, citiem kolektīvajiem līgumiem vai šķīrējtiesas nolēmumiem 8. punkta otrās daļas nozīmē **minētajā** dalībvalstī [...].

Neskarot Direktīvas 2014/67/ES 5. pantu, dalībvalstis [...] minētajā pantā norādītajā vienotajā oficiālajā valsts tīmekļa vietnē publicē informāciju par:

- a) atalgojuma pamatelementiem saskaņā ar 3. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunktu; un
- b) visiem darba noteikumiem saskaņā ar 3. panta 1. punkta -a) apakšpunktu;
- c) [...]

aa) pantam pievieno šādu punktu:

"1.(-a) Ja [...] faktiskais norīkojuma ilgums pārsniedz 24 mēnešus, dalībvalstis, neatkarīgi no tā, kādus tiesību aktus piemēro darba attiecībām, nodrošina, ka 1. panta 1. punktā minētie uzņēmumi to teritorijā darbā norīkotajiem darba ņēmējiem papildus šā panta 1. punktā minētajiem darba noteikumiem garantē visus piemērojamos darba noteikumus, kas ir noteikti dalībvalstī, kurā darbu veic [...]:

- a) ar normatīviem vai administratīviem noteikumiem un/ vai
- b) ar kolektīviem līgumiem vai šķīrējtiesas nolēmumiem, kas ir pasludināti par vispārēji piemērojamiem 8. punkta nozīmē.

Šī punkta pirmo daļu nepiemēro [...] darba līguma noslēgšanas un izbeigšanas procedūrām, formalitātēm un nosacījumiem.

[...]

Ja 1. panta 1. punktā minētais uzņēmums norīkotu darba ņēmēju aizstāj ar citu norīkotu darba ņēmēju, kas veic to pašu uzdevuma tajā pašā vietā, [...] norīkojuma ilgums šā punkta nolūkā ir attiecīgo atsevišķo darba ņēmēju norīkojumu laikposmu kumulatīvais ilgums. [...]

Šā panta nolūkā "tā paša uzdevuma tajā pašā vietā" jēdzienu nosaka, cita starpā ņemot vērā sniedzamā pakalpojuma un veicamā darba būtību un darba vietas adresi(-es)."

b) [...]

c) pantam pievieno šādu punktu:

"1.b Dalībvalstis nodrošina, ka uzņēmumi, kas minēti 1. panta 3. punkta

c) apakšpunktā, garantē norīkotajiem darba ņēmējiem noteikumus, kurus, ievērojot [...]

Direktīvas 2008/104/EK 5. **pantu**, piemēro pagaidu darba ņēmējiem, ko izīrējušas pagaidu darba aģentūras, kas veic uzņēmējdarbību tajā dalībvalstī, kurā darbs tiek veikts.

Dalībvalstis nodrošina, ka lietotāju uzņēmums informē uzņēmumus, kas minēti 1. panta 3. punkta c) apakšpunktā, par noteikumiem, ko tas piemēro darba nosacījumiem un atalgojumam, ciktāl uz to attiecas šā punkta pirmā daļa."

ca) [...]

cb) panta 7. punktu aizstāj ar šādu:

"7. Panta 1.–6. punkta noteikumi nekavē tādu darba noteikumu piemērošanu, kas ir labvēlīgāki darba ņēmējiem.

Komandējuma naudu, kas saistīta ar attiecīgo norīkojumu, uzskata par atalgojuma daļu, ja vien to neizmaksā, atlīdzinot tādus faktiskos izdevumus saistībā ar norīkojumu darbā kā ceļa, dzīvokļa un uzturēšanās izdevumi.";

d) panta 9. punktu groza šādi:

"Neskarot 3. panta 1.b punktu, dalībvalstis var paredzēt, ka 1. panta 1. punktā minētie uzņēmumi nodrošina darba ņēmējiem, kas minēti 1. panta 3. punkta c) apakšpunktā, noteikumus, kas nav 3. punkta 1.b apakšpunktā minētie noteikumi un ko piemēro pagaidu darba ņēmējiem tajā dalībvalstī, kurā darbu veic.";

e) [...] panta 10. punktu aizstāj ar šādu:

"10. Šī direktīva neliedz dalībvalstīm saskaņā ar Līgumu piemērot valsts uzņēmumiem un citu valstu uzņēmumiem, pamatojoties uz vienlīdzīgu attieksmi, darba noteikumus jautājumos, kas nav minēti 1. punkta pirmajā daļā, attiecībā uz sabiedriskās kārtības noteikumiem.";

3) pielikuma pirmo daļu groza šādi:

"Pie 3. pantā minētajām darbībām pieder visi būvdarbi, kas saistīti ar ēku celtniecību, remontēšanu, apkopi, pārveidošanu vai nojaukšanu, un jo īpaši šādi darbi:".

2. pants

1. Dalībvalstis **3 gadu laikā pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā pieņem un publicē** normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības [...]. Dalībvalstis **nekavējoties** dara **Komisijai** zināmu [...] minēto **noteikumu** tekstu.

[...] Tās piemēro minētos noteikumus pēc 3 gadiem no šīs direktīvas stāšanās spēkā. Līdz minētajam datumam [...] Direktīvu 96/71/EK turpina piemērot redakcijā, kas pastāv pirms grozījumiem, kuri ieviesti ar šo direktīvu.

Kad dalībvalstis pieņem minētos *noteikumus*, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.
3. **Komisija pārskata šīs direktīvas piemērošanu un īstenošanu. 8 gadu laikā pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā Komisija iesniedz ziņojumu par direktīvas piemērošanu un īstenošanu Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un vajadzības gadījumā ierosina nepieciešamos grozījumus un izmaiņas šajā direktīvā.**

3. pants

Šī direktīva stājas spēkā [divdesmitajā] dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

4. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā,

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*
